

Břehy mé duše

Hoboes

Víš, proč chodí láska pozdě spát,
víš, kdo chodí do tvejch snů si hrát
víš, kde zůstávají vlaky stát,
víš, proč sníh ti padá na kabát
Ty dobře víš, kdo vchází večer do dveří,
a taky víš, kdo prázdnějm slovům nevěří
víš, kdy holka neví proč se smát,
víš, co nemůže se nikdy stát

R: A na březích mý duše zatím leží zbytky uhynulejch lásek
obálka dopisní dohořívá.
Do čela se mi vřeje zase jedna z mnoha netušenejch vrásek
za oknem padá sníh už se stmívá

Víš proč může vítr ve strunách znít,
víš kam chodí slunce rosu pít
víš, co můžeš od života chtít,
víš, kdy mrak se může objevit
víš, kde začíná konec tvejch snů,
víš proč tejden má jen sedm dnů
víš, kde končej cesty písčité,
víš, kdo mívá čelo vrásčité